

любовь, такава наука и хармония, каквито никога не сж съществували. Когато Божественото работи въ свѣта, всичко става моментално, а не както при закона на еволюцията. Обаче, всичко, което става днесъ въ свѣта е приготвяне за идването на Бога на земята.

„Ще хвърля мрежата си.“ Сега и на васъ казвамъ: Хвърлете мрежитѣ си въ живота! Досега вие още нищо не сте уловили. Сегашниятъ животъ е животъ на несполуки, на нещастия. Като не разбирате законитѣ на живота, казвате: Побѣлѣхме, остарѣхме, животътъ нѣма смисълъ, нѣма щастие въ свѣта.

Христосъ казва: „Хвърлете мрежитѣ си въ житейското море!“ Рибата, която уловите въ мрежитѣ си, е Божественото, къмъ което човѣкъ се стреми. Той мисли по човѣшки, а говори за небето, какво ще прави, като отиде тамъ и т. н. Това е физическо щастие. Небето е навсѣкжде, дето има любовъ, дето има разуменъ животъ. Дето любовта отсъствува, тамъ е адътъ — нищо повече. Дето е разумността, тамъ е щастие, тамъ сж поетитѣ, тамъ сж музикантитѣ, тамъ сж великитѣ хора въ свѣта. Дето разумността отсъствува, тамъ хората вървятъ по закона на израждането. Тѣй щото, бждете смѣли, като българинътъ, да не се отказвате отъ своята българщина. Българинътъ е благороденъ, както и хората отъ всички нации, заради това, че Богъ е вложилъ Божествена душа въ него. Ако въ неговата душа не е вложено Божественото, той не е никакъвъ българинъ. Като говоримъ за Божественото, разбираме любовъ къмъ Бога. Казвате: Какъ да Го любимъ? — Такъвъ въпросъ не може да се зададе. Всѣки самъ знае, какъ да люби. Любовта не се заключава въ целувкитѣ. Каква целувка е тази, следъ като целунешъ нѣкого, да триешъ устата си, да си недоволенъ? Веднѣжъ дадена, истинската целувка, никога не се забравя. Тя е чистъ нектаръ, благоухание, което човѣкъ запазва презъ цѣлия си животъ. Свещената целувка прави хората светии. Знаете ли, защо светията е живѣлъ цѣли 20 години въ пустинята? Той е живѣлъ въ пустинята, само да придобие една свещена целувка. Щомъ получи тази целувка, той слиза въ свѣта, между хората. Ангелътъ, който носи огъня на човѣшката душа, ще се яви при него въ видъ на млада, красива мома, ще го пригърне и целуне. Тогава той напуска своята колиба, слиза долу, между хората, и започва да проповѣдва за любовта. Той казва като онази стара жена: Не ми трѣбва мъжъ, не ми трѣб-